

מ"ת 8526/03/17 - מדינת ישראל נגד אביעד קפילוטו (עציר), זהר פנחס

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 8526-03-17 מדינת ישראל נ' קפילוטו(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 423857/2015

בפני	כבוד השופט גיא אבנון
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אביעד קפילוטו (עציר) ע"י ב"כ עו"ד יוסי זילברברג 2. זהר פנחס

החלטה בעניין משיב 1

נגד המשיבים הוגש כתב אישום במסגרתו הם מואשמים כי הפעילו רשת עבריינית שעסקה בייצור, אחסון, פרסום, שיווק, הפצה ומכירה של תרופות מפרות ותכשירי און הנחזים להיות מקוריים.

בצד כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים.

כתב האישום

1. המשיבים עמדו בראש הרשת וניהלו מספר אתרי אינטרנט לשיווק התרופות והתכשירים, אותם רכשו משני ספקים הנאשמים בכתב אישום נפרד. האתרים נועדו ליצור מצג שווא בפני הגולשים כי מדובר באתר מקצועי, אמין ומורשה למכירת תרופות מקוריות ותכשירי און. למשיבים או למי מטעמם לא היה רישיון לשיווק תרופות או מוצרי און. המכירות נעשו שלא באמצעות בית מרקחת, מבלי שהוצג מרשם רפואי, ומבלי שהקונים עברו בדיקה רפואית, תוך העמדת שלום הציבור ובריאותו בסיכון.

2. במסגרת אישומים 1-16 ו- 18 מתוארות מכירות של טבליות מסוג ויאגרה וסיאליס, בהיקף של בין 30 ל- 60 טבליות בכל אישום, תמורת סכומי כסף שנעו בין 300 ₪ ל- 650 ₪ בכל אישום.

בגין כל אחד מהאישומים מיוחסות למשיבים העבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); מעשה פזיזות ורשלנות - עבירה לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין; עיסוק במכירה ובהפצה של טובין שסומנו בלא רשות בעל הסימן, על טובין מן הסוג לגביו נרשם סימן המסחר, או מוכר, או מפיץ טובין כאמור, בהיקף מסחרי - עבירה לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972; שיווק של תכשיר, שלא באמצעות בית מרקחת, בית מסחר לתרופות או מוסד מוכר -

עבירה לפי סעיף 60 בצירוף סעיף 47 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 וסעיף 29 לחוק העונשין; קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499 לחוק העונשין.

באישום 12 מיוחסת גם החזקת כ- 1,300 טבליות און מסוגים שונים, ברכב מזדה.

באישום 17 מיוחסת החזקת כ- 16,000 טבליות און במחסן בפתח תקוה.

באישום 19 מתואר ניסיון רכישת טבליות און מן הספקים אשר סיפקו למשיבים את הטבליות. אז נתפסו כ- 9,500 טבליות.

באישום 20, לאחר הניסיון הכושל המתואר באישום 19, מתוארת רכישת של טבליות און בכמות לא ידועה.

אישומים 21-24 עוסקים בעבירות על פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, אי הגשת דו"ח ראשון ואי ניהול פנקסי חשבונות, ואין מחלוקת כי אישומים אלו אינם רלוונטיים להליך המעצר.

גדר המחלוקת

3. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה להוכחת כתב האישום, והמחלוקת הינה בשאלת קיומה של עילת מסוכנות בעוצמה המחייבת מעצר מאחורי סורג ובריח. בדיון מיום 16.3.17 עתר ב"כ המשיב להפנות את מרשו לקבלת תסקיר מעצר, וכך נעשה. בדיון מיום 30.3.17, לאחר שהתקבל תסקיר, עתר ב"כ המשיב 1 להורות על שחרורו. בסוף הדיון הוריתי על קבלת תסקיר שיבחן אפשרות פיקוח אלקטרוני, ועל חוות דעת מאת מנהל הפיקוח האלקטרוני.

כבר בשלב זה מובהר כי המשיב 2 - שותפו של המשיב 1 לניהול הרשת, משוחרר בהסכמה בתנאי מעצר בית נוכח מצבו הרפואי הקשה.

טענות המבקשת

4. ב"כ המבקשת טען כי המעשים המיוחסים למשיבים מקימים עילת מסוכנות בעוצמה גבוהה, המחייבת מעצר מאחורי סורג ובריח. הפנה לכך שמדובר על כתב אישום המתפרש על פני כשנה ומחצה של פעילות, במהלכה עמדו המשיבים בראש רשת הפצה של תרופות ותכשירי מניעת אין אונות מזויפים.

הפנה לאישום 17 ולכמות הגדולה של התכשירים שנתפסו במחסן ביתו של המשיב. הפנה לאישום 19 - עסקה בה המשיבים אמורים היו לרכוש כ- 9,500 כדורים מזויפים, ולאישום 20 שבא מיד בעקבותיו.

לטענת ב"כ המבקשת אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן. טוען כי ההמלצה נובעת בעיקר ממצבו הרפואי של המשיב, וכי לא ניתן לסמוך על המשיב.

ב"כ המבקשת הפנה לפסיקה, ממנה ניתן ללמוד לשיטתו על החומרה בה מתייחסים בתי המשפט לעבירות המיוחסות למשיבים. לשאלת בית המשפט האם יש בידו להציג תקדימים של נאשמים בעבירות מהסוג המיוחס למשיב, ברף חומרה גבוה, ללא הרשעות קודמות או בעלי הרשעות ישנות, שתסקיר מעצר המליץ על שחרורם ובכל זאת נעצרו,

השיב כי אין בידו להציג תקדימים כאמור.

טענות המשיב

5. ב"כ המשיב ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. טען כי מדובר בתסקיר מפורט וממצה, אשר בחן את המשיב ואת הערבים ומצא אותם מתאימים לתפקידם.

הפנה לכך שחלופת המעצר המוצעת בעיר הרצליה, מרוחקת מבית המשיב בפתח תקוה.

הפנה לכך שלא עלה בידי ב"כ המבקשת להצביע על תקדים תואם לעניינו של המשיב, בו אדם במצבו, בעל הרשעות ישנות ותסקיר חיובי, נעצר עד לתום ההליכים.

לשאלת בית המשפט, הסכים למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני, תוך שהפנה לכך שקצינת המבחן סברה כי עשוי להתעורר קושי מסיבה רפואית. לא טען בעצמו לקושי כאמור.

המשיב עצמו הבהיר שיהיה נכון למעצר בפיקוח אלקטרוני.

דין

6. כאמור, אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה, ואין מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר מסוג מסוכנות לבריאות הציבור.

7. כתב האישום מייחס למשיב עבירות חמורות, ולו יורשע, צפוי המשיב לכאורה לעונשים מוחשיים.

8. מאידך, בשלב זה אין עסקינן בענישה, כי אם בבחינת האפשרות לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, שיהא בה להקהות במידה משמעותית מן המסוכנות הנשקפת ממנו, באופן שיגביל את חירותו פחות מאשר מעצר מאחורי סורג ובריח.

9. ב"כ המבקשת הפנה לאסופת החלטות ופסקי דין, במסגרתם נקבעו חומרתן ונזקיהן של עבירות כגון אלו המיוחסות למשיבים, במסגרת אירועים בהם הופצו תרופות מרשם ותכשירי און מזויפים. מתוכם ראו לדוגמא רע"פ 9102/15 פאר נגד מדינת ישראל (26/01/2016), שם עמד בית המשפט העליון על כך שעבירות של הפצת כדורי און מזויפים הינן "עבירות חמורות, אשר היה בהן פוטנציאל לפגיעה בבריאותו של הציבור למען בצע כסף"; רע"פ 6987/10 בנימין נגד מדינת ישראל (04/10/2010), שם נקבע (פסקה יא') "על פני הדברים, אכן, אינטואיטיבית אולי אין האדם משווה תיק זה, של תרופות לשיפור האון, לסחר בסמים כפי שעשה בית משפט השלום; אך דעת לנבון נקל, שאילו חלילה אירע בשל תרופה מזויפת מקרה של נזק חמור או מוות, היו נעות אמות הסיפים לא פחות. תפקיד בית המשפט בכגון דא להרתיע, ובית משפט השלום, ואחריו בית המשפט המחוזי ציינו כי לא הועילו העונשים המקלים במקרים הקודמים - המאסר המותנה ועבודות השירות".

מקובלת עלי טענת ב"כ המבקשת, לפיה סוג העבירות המיוחסות למשיב, פרק הזמן הממושך בו בוצעו, מעמדו של המשיב כמי שבצוותא עם המשיב 2 עמדו בראש מערכת ההפצה, התרופות הרבות שנתפסו באישומים 17 ו- 19,

כמו גם ההתנהלות באישום 20 שבאה מיד לאחר התפיסה באישום 19, מעידים על מסוכנות משמעותית מן המשיב, מסוכנות לבריאותו של הציבור ואף לחייו.

10. מאידך, לא עלה בידי ב"כ המבקשת להצביע על מקרים בהם נעצרו עד לתום ההליכים נאשמים בעבירות ברמת חומרה דומה לזו המיוחסת למשיב, כשדובר על נאשמים נעדרים הרשעות קודמות אשר זכו לתסקיר מעצר חיובי והמלצת שחרור מאת שירות המבחן.

11. במהלך הדיון הפנה ב"כ המבקשת לעמ"ת 36728-11-16 ולעמ"ת 25493-07-12, בשניהם נדחה ערר על החלטת מעצר. עיון בהחלטות אלה מגלה כי בשני המקרים תסקירי המעצר לא המליצו על שחרור, ובשני המקרים המלצתו השלילית של שירות המבחן קיבלה משקל רב. עוד הפנה ב"כ המבקשת להחלטת בית משפט השלום בתיק מ"ת 1663-11-14, שם נעצר המשיב עד לתום ההליכים, בעקבות תסקיר שלילי, לאחר שנדחתה בקשתו לקבלת תסקיר משלים. בדיקה של בית המשפט (אשר מכיר היטב את התיק מעבודתו ב"כובעו" הקודם) גילתה כי ערר המשיב התקבל, והוא שוחרר בהחלטת בית המשפט המחוזי לאחר שהתקבל תסקיר ממליץ - עמ"ת 1847-12-14.

12. אפנה גם לעניינו של אחד, שלומי אוחיון, שם הוגש כתב אישום דומה לבית משפט השלום בתל אביב, במסגרתו נטען כי אותו שלומי עמד בצוותא עם אחר בראש פלטפורמת הפצה אשר פעלה בשנת 2013 ועד אוקטובר 2014. למרות בקשה דומה למעצרו של שלומי אוחיון עד לתום ההליכים, הגיעו הצדדים להסכמה כבר ביום הגשת כתב האישום, על שחרורו לחלופת "מעצר בית" באיזוק אלקטרוני - מ"ת 1547-11-14.

אין בבקשת המעצר דנן להסביר את ההבדל בין הסכמת המבקשת לשחרורו של אותו שלומי אוחיון, שאף לו יוחסו אירועים על פני תקופה ממושכת של למעלה משנה, וכבר במועד הגשת בקשת המעצר עד לתום ההליכים, הסכימו הצדדים על שחרורו לחלופת מעצר.

המאשימה היא אותה מאשימה - יחידת התביעות להב 433, בקשת המעצר נראית כמעט זהה לזו שהוגשה בעניין המשיבים, לרבות תמיכתה באותם פסקי דין והחלטות המפורטים בבקשה דנן, ודומה שהמבקשת מדברת בשני קולות, שעה שהסכימה לשחרר את אותו שלומי אוחיון למרות כתב אישום ובקשת מעצר חמורים ביותר, כבר במועד הגשת כתב האישום, ואילו בעניינו של המשיב היא עותרת להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

אף אם אניח כי המבקשת זכאית לבקש להחמיר ולהקשיח את עמדתה, בשל התגברות מעשי עבריינות מסוג זה לאורך השנים - תוך שמובהר כי טענה כאמור כלל לא נטענה - לא מצאתי הצדקה לפער כה קיצוני, בין הסכמה לשחרור כבר בשלב הגשת כתב האישום, לבין המשיב שעברו הפלילי ישן ולא רלוונטי, אשר זכה לתסקיר חיובי וממליץ, ומתבקש מעצרו ללא אפשרות שחרור.

13. כאמור, בעניינו של המשיב הוגש תסקיר מעצר, אשר המליץ לשחררו לחלופת מעצר. אין בדעתי לפרט את תוכן התסקיר, ודי אם אומר כי נראה שקצינת המבחן ביצעה עבודה יסודית, רצינית ומנומקת, ונתנה הערכת סיכון אשר בעיקרה מקובלת על בית המשפט. בניתוח הממצאים סבורה קצינת המבחן כי קיימת רמת סיכון הנשקפת מן המשיב, כשנוכח אופי העבירות הועלה ספק באשר ליכולתה של חלופה אנושית לצמצם את הסיכון.

מאידך, על רקע מצבו הבריאותי, על רקע העובדה כי עברו הפלילי ישן, העובדה כי החל באופן ראשוני לבחון כשלים בהתנהגותו וביקורת עצמית, והערכה כי המעצר מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות, נבחנו חלופות מעצר.

קצינת המבחן התרשמה מאנשים אחראיים, רציניים, המנהלים אורח חיים נורמטיבי, וסברה כי ייתכן וניתן יהיה לשקול את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, תוך שהמליצה על מניעת שימוש באמצעי תקשורת אלקטרונית ואיסור יצירת קשר עם המשיב 2.

לצורך קבלת החלטה מושכלת נתבקש תסקיר מעצר משלים אשר יבחן אפשרות פיקוח אלקטרוני, וחווה דעת מאת המנהל. קצינת המבחן שבה והביעה עמדתה כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, ובמקביל העריכה כי תוספת תנאים מוגברים, קרי, פיקוח אלקטרוני, יהיה בהם כדי לסייע להגברת מודעותו ומחויבותו של המשיב לצורך בשמירה על גבולות. במקביל, העלתה תהיה באשר לאפשרות השפעה של פיקוח אלקטרוני על מצבו הבריאותי של המשיב. לא ברור לבית המשפט מה התשתית העובדתית עליה נשענת תהיה כאמור, ואין בדעתי להידרש לה, בפרט שלא הועלתה טענה כלשהי מפי המשיב, אשר הביע הסכמתו המפורשת - בבית המשפט ובפני קצינת המבחן - לעמוד בתנאי פיקוח אלקטרוני. חוות דעת מנהל מצאה כי אין מניעה לפיקוח אלקטרוני, בכפוף להמצאת אישור בדבר הימצאות קו בזק "נקי".

14. בשילוב בין החומרה הרבה בה הנני רואה את כתב האישום, והמסוכנות המשמעותית הנלמדת מכתב האישום, לבין נתוניו האישיים של המשיב, עבר פלילי ישן ותסקיר המעצר הממליץ על שחרור, הגעתי למסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בתנאים של פיקוח אלקטרוני.

אילו פסעתי בנתיב שנסלל על ידי המבקשת בעניינו של אותו שלומי אוחיון, לא היה צורך להמתין לתסקיר מעצר. עוד יש להוסיף כי באותה עת, איזוק האלקטרוני היווה תוספת וחיזוק לשחרור בחלופת מעצר, ואילו כיום מדובר על מסלול שונה, של מעצר בפיקוח.

נוכח מעמדו הרם והמרכזי של המשיב בכתב האישום, מי שהקים את מערך ההפצה ועמד בראשו, בצוותא עם המשיב 2, אינני מוצא כי ניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן באופן מלא ולהורות על שחרורו לחלופת מעצר, אך יש לעשות שימוש ב"כלי" של מעצר בפיקוח אלקטרוני, באופן שיאפשר הפחתה משמעותית של הסיכון הנשקף מן המשיב, מבלי להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח.

15. בנסיבות אלה, אשמע את הערבים אשר נבחנו על ידי שירות המבחן, באופן שאוכל להתרשם מהם באופן אישי, בטרם אשלים את ההחלטה.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ז, 06 אפריל 2017, במעמד הצדדים.